

**FOAIA CREȘTINULUI ORTODOX
DIN PESCARA ȘI PROVINCIA
PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PESCARA**

DIOCESUL ORTODOX ROMÂN DIN ITALIA

SFÂNTUL ȘI DREPTUL SIMEON ȘI SFÂNTA PROROCIȚĂ ANA

(3 FEB)

**PERICOPĂ APOSTOLICĂ LA
DUMINICĂ A XXXIII-A DUPĂ RUSALIILE**

Tu însă mi-ai urmat în învățătură, în purtare, în năzuință, în credință, în îndelungă răbdare, în dragoste, în stăruință,

În prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; câte prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul.

Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniiți.

Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși.

Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine le-ai învățat,

Și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

(2 Timotei 3, 10- 15)

**EVANGHELIA LA DUMINICĂ A XXXIII-A
DUPĂ RUSALIILE**

Doi oameni s-au suit la templu, ca să se roage: unul fariseu și celălalt vameș.

Fariseul, stând, așa se ruga în sine: Dumnezeu, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrești, adulteri, sau ca și acest vameș.

Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig.

Iar vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să-și ridice către cer, ci-și bătea pieptul, zicând: Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa, decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța.

(Luca,18, 10-14)

Ce ai voie să faci Duminica și în zi de sărbătoare?

Am auzit pe mulți întrebând ce e permis să faci duminica: Ai voie să speli? Să calci, să faci mâncare, să înveți, să faci cumpărături, să muncești, etc. Nu scrie nicăieri în Sfânta Scriptură în mod clar ce ai voie și ce nu, scrie doar astfel:

„Șase zile să lucrați, iar ziua a șaptea este ziua odihnei, adunare sfântă a Domnului: nici o muncă să nu faceți; aceasta este odihna Domnului în toate locuințele voastre.” (Levitic 23, 3)

În general noi oamenii ne amintim de Dumnezeu doar când avem probleme, când nimeni nu

ne mai poate ajuta. Așa a fost din totdeauna, de mii de ani, de când am căzut în păcat, și Dumnezeu știe asta. Când totul merge bine uităm de Biserică, de rugăciune, de mărturisirea păcatelor, de iertare, spunem că n-avem timp, amânăm pe mâine, și tot așa. Facem păcate și ne îndreptăm, ne călcăm conștiința în picioare chiar dacă ne mustră când urmează să facem un păcat cât de mic. Astfel, prin indiferența noastră facem păcate din ce în ce mai mari, ne depărtăm de Dumnezeu, și ajungem să dăm de necazuri.

Pentru ca acest lucru să nu se întâmple Dumnezeu a hotărât în mod foarte înțelept să așeze o zi din săptămână special pentru a întări această relație între El și noi. Duminica este ziua în care omul se odihnește, se gândește la Dumnezeu și la viitorul lui. Această zi ne aduce aminte că avem un scop pentru care trăim aici pe pământ, că avem un Creator care ne iubește și este oricând dispus să ne ajute dacă-i cerem ajutorul.

Omul își câștigă pâinea în sudoarea frunții muncind, dar asta o face doar pentru că a păcătuit. Înainte de căderea în păcat, Adam și Eva aveau acces la toate bunătățile lumii fără să muncească, primind totul în dar de la Dumnezeu. Ca pedeapsă a neascultării omul trebuie, până la a doua venire a lui Hristos, să muncească pentru a trăi, că să conștientizeze greșeala pe care a făcut-o.

Duminica e zi de odihnă, ca să ne amintească nouă tuturor că va veni un moment când totul va lua sfârșit și nu vom mai fi nevoiți să muncim.

O zi din șapte ne aduce aminte că ne vom odihni veșnic. Nu cu viermii în pământ, ci în împărăția lui Dumnezeu alături de milioane și milioane de oameni. Nu în plictiseală și monotonie, ci în lumină și într-o continuă noutate.

Iată ce frumos spune psalmistul David:

„Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine.” (Ps. 114, 7)

La a doua venire a lui Hristos pe pământ, cei care au ascultat de glasul lui Dumnezeu se vor întoarce întru odihna Lui, acolo unde totul este în dar, și unde nu mai trebuie să muncim pentru a obține ce vrem.

Duminica nu e ca o zi liberă dată de la servici, în care faci ce vrei, ci e o zi sfântă în care Iisus Hristos Mântuitorul lumii a înviat din morți, ca împreună cu El să înviem și noi (și eu și familia mea, și prietenii, și colegii, și conașionalii mei, și toți oamenii de pe pământ, și cei vii și cei adormiți).

Duminica e ziua în care ne adunăm toți în biserici, nu ca la teatru, sau ca la mall, ci ca-n locul cel mai sfânt de pe pământ, pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru toate și a-i cere să ne mântuiască pe toți, fiind foarte conștienți că fără ajutorul Lui nu puteam face nimic Participările la Sfânta Liturghie în duminici și sărbători punctează credința noastră în viața veșnică, convingerea fermă că la un moment dat totul va lua sfârșit și va începe o nouă viață. Mergem duminica la Biserică pentru a ne reîntoarce acolo de unde am plecat: din raiul bucuriei, unde omul stătea față-n față cu Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu a poruncit ca duminica să fie zi de odihnă, atunci ce putem face și ce nu putem, ce e păcat și ce nu?

Lucrurile sunt simple: să nu faci duminica ceea ce ai fi putut face în timpul săptămânii. Să-ți faci programul în așa fel încât duminica să o ai liberă, fără stresul grijilor

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

zilnice. Duminica și în sărbători să mergi la biserică, să faci fapte bune, să citești din cărțile sfinte, să te rogi mai mult, să te ferești mai cu ardoare de păcat.

Dacă poți să speli, să calci, să faci curățenie de sâmbătă de ce să le lași pentru duminică? De ce să nu ascult de Dumnezeu, doar pentru că mi-e lene.

Experiența mea din copilărie mi-a arătat că Dumnezeu pedepsește uneori foarte aspru pe cei care muncesc în zi de sărbătoare. Mătușa mea a făcut suc de roșii duminica și i-a căzut toată oala încinsă pe ea, având arsuri grave pe tot corpul și fiind internată în spital. Tata a văruit un apartament în zi de sărbătoare odată și i-a intrat ceva în ochi și i s-a infectat ochiul. A fost la spital, i l-a bandajat și a stat câteva zile acasă. Tot el îmi povestea cum făcuse treabă duminica și s-a lovit cu ciocanul peste deget. Am trăit și eu multe întâmplări pe pielea mea, și prefer să nu mai fac experimente. Duminica e zi de odihnă și nu vreau să fac nimic: nu scriu pe site, nu fac treabă, nu învăț, ci merg la Biserică, mă întâlnesc cu familia și prietenii, mă odihnesc, mă plimb, etc.

De ce pedepsește Dumnezeu necinstirea duminicii și a zilelor de sărbătoare? Pentru că acela care uită de duminică uită și de Dumnezeu, și cine uită de El trăiește în suferință în vecii vecilor.

Poate vi se pare un detaliu ne semnificativ, dar cine este credincios în cele mici este și în cele mari. Cine cinstește duminica, ține posturile de peste an, merge la Biserică, se roagă cum poate, acela va avea putere mai multă să iubească, să ierte și să fie sprijin celor din jur, Un astfel de om va vedea viața ca pe o continuă pregătire către împărăția cerurilor.

www.ortodoxia.md

Vaccinul!

Ne vorbește părintele Iustin Pârvu.

Părinte, cum sfătuiți poporul să procedeze cu privire la aceste vaccinuri criminale care se vor impune cu forța, asupra copiilor noștri și asupra mamelor însărcinate, și poate pe viitor asupra tuturor?

- Dragii mei, e greu să dai un răspuns unui popor întreg, pentru că nu avem decât soluții dureroase, pentru că aceasta este realitatea în care trăim, foarte dureroasă. Am spus de la începutul anului că trebuie să ne pregătim pentru mucenicie și mai mult de atât nici nu aș mai fi avut de grăit, dar oamenii sunt neputincioși cu duhul și cu mintea ca să înțeleagă. Nu e ușor să trăiești în ziua de azi. Dar dacă Domnul așa a binevoit ca noi să suferim aceste vremuri, apoi trebuie să ne supunem și să primim cu bucurie toate cele ce vin asupra noastră, ca din mâna lui Dumnezeu, și nu a vrăjmașului. E mai greu acum, pentru că ne-am învățat cu comoditatea, cu televizorul și cu toate mofturile și libertățile; ei bine, dragii mei, abia acum se vede efectul dăunător al acestor libertăți - ne-au slăbit puterile sufletului. Mintea este îngreuiată, trupul slăbit și datorită alimentației otrăvite cu care ne hrănesc mării noștri, și nu suntem obișnuiți să purtăm nici un fel de război, nici duhovnicesc, nici trupesc. De aceea, vă rog să nu mai căutați soluții. Soluții omenești nu sunt, dragii mei! Soluția este moartea pentru Hristos. Tata pe fiu și mama pe fiică va da la moarte. Iată că asistăm la împlinirea acestei proorocii. Dacă mama va lăsa copilul să fie vaccinat, este ca și cum l-ar da la moarte. Am spus de mai multe ori să luăm modelul lui Brâncoveanu, care cu mărime de suflet privea mucenicia fiului său cel mic, Matei. Învățați copiii să trăiască în legea creștinească, aceste obiceiuri să le deprindă mai cu seamă; nu mai e nevoie de nici o altă știință, de nici o școală; prin orice mijloace copiii

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

noștri sunt otrăviți nu numai cu aceste vaccinuri, ci cu atâtea informații mincinoase la adresa creației lui Dumnezeu, cu calculatorul și cu tot soiul de filme, care oferă copilului o educație antihristică. Dacă nu aveți unde să vă retrageți din societatea aceasta potrivit lui Dumnezeu, stați fiecare la locurile dumneavoastră și mărturisiți pe Hristos, opunându-vă tuturor măsurilor viclene de exterminare a omului. Pentru că asta tânjește vrăjmașul să facă, să distrugă făptura lui Dumnezeu. Invidia lui cea mai mare, aceasta este - crearea OMULUI: De ce îl iubește Dumnezeu atât de mult pe om? Tocmai de aceea ar trebui să prindem putere și curaj, pentru că dacă suntem așa de tare luptați și împresurați din toate părțile de atâtea primejdii și nevoi, înseamnă că și invidia vrăjmașului se mărește datorită dragostei lui Dumnezeu sporite față de noi, chipul și asemănarea Sa. Dar iată cât de mult ne iubește Dumnezeu că încă mai rabdă toate păcatele și fărădelegile noastre. Numai dracul nu înțelege mila și iertarea lui Dumnezeu, că dacă ar fi înțeles-o, cred că s-ar fi pocăit și el.

De aceea vă zic - aveți încredere că Domnul vă va da putere să mărturisiți pentru El. Trăim într-o lume anarhică, întreaga clasă politică este vrăjmașă a lui Hristos și slujitoare răului, de aceea numai simpla noastră viețuire, fără să ne lepădăm de principiile noastre creștine, este o mărturisire și o mucenicie de zi cu zi.

Așadar: Nu primiți acest vaccin și nimic ce aduc nou puterile politice de azi. Evreii conduc lumea și americanii lucrează pentru ei și cred că au ajuns să o stăpânească deoarece nu mai au nici o sfială; totul este la vedere și sunt conștienți că nu mai au nici un adversar de temut și lupta pentru exterminarea populației, ca cei puțini care vor rămâne să se închine lor. Acum ei studiază și fac alegerea iar modul prin care vor deosebi oamenii între ei sunt cipurile. Ai sau nu ai cip? Căci în fond cipul ce este? O armă împotriva omului. Iar noi nu mai avem arme; tineretul nostru este obosit, încât chiar să vrea să se ridice din vraja în care trăiește, nu mai are putere. Singurele noastre arme sunt numai cele duhovnicești: rugăciunea, smerenia, dragostea, dar și mărturisirea. Nu se poate dragoste fără mărturisire. Dragostea este jertfitoare, iar noi dacă ne temem să mărturisim adevărul, ce jertfă mai avem? Sau dacă nu ne pasa de aproapele nostru care este în neștiință și noi nu îl informăm și îl lăsăm să cadă pradă

acestui sistem, ce dragoste mai avem? Cei care se mai luptă astăzi să trezească pe fratele lor, care nu au rămas nepăsători față de viitorul unei nații și al unei Biserici, aceia sunt fii ai dragostei lui Dumnezeu, care își pun viața pentru frații lor.

De aceea, mamelor, educați-vă creștinește copiii și nu îi lăsați necontrolați! Nu îi lăsați să își facă mendrele lor, nu îi lăsați pradă educației acestei societăți, pentru că le-ați asigurat și moartea sufletească, dar iată că și pe cea trupească! Mai degrabă ieșiți din mijlocul acestei societăți și vă creșteți copiii în dragoste și simplitate. Sărăcia și greutatea vă vor întări mai mult și mintea, și sufletul, și trupul. Nu vedeți că prin atâtea libertăți și drepturi ale copilului, ei ajung să aibă dreptul de a țî-l ucide, dreptul de a distruge o nație?

www.ortodoxia.md

Mesajul Mitropolitului Teofan cu prilejul căderii meteoritului din Urali

Ceea s-a întâmplat ne amintește că tot ceea ce există în lume este departe de a se afla în puterea omului. Cât de multe ar fi observațiile noastre asupra corpurilor cerești, nimeni nu a putut să prevadă cu o precizie absolută în ce timp și loc se va produce căderea acestui meteorit.

„Dragi frați și surori,

Ceea s-a întâmplat ne amintește că tot ceea ce există în lume este departe de a se afla în puterea omului. Cât de multe ar fi observațiile noastre asupra corpurilor cerești, nimeni nu a putut să prevadă cu o

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

precizie absolută în ce timp și loc se va produce căderea acestui meteorit. Noi știm din Sfânta Scriptură că Domnul, cu ajutorul stihilor, ne dă semne și avertismente deseori.

Cred că nu numai pentru locuitorii din Urali, ci pentru întreaga umanitate, ploaia de meteoriți este o atenționare a faptului că noi trăim într-o lume fragilă și imprevizibilă. Dar un fenomen natural nu este o ocazie de panică și de descurajare. De fapt, nici o catastrofă naturală, nici o maladie, nici măcar moartea, nu ne pot separa de Dumnezeu. Singurul rău adevărat în lume este păcatul. Și pericolul care a trecut peste noi trebuie interpretat astfel: Fiți atenți în mod special la lumea voastră interioară, reconsiderați-vă viața.

Amintiți-vă de câte ori vă rugați, când ați fost ultima oară la Biserică, cu ce se aseamănă viața voastră în lumina poruncilor lui Dumnezeu. Postul Mare nu a început încă, însă trebuie să vă pregătiți lăuntric încă de azi. Vă cer în orele care urmează să manifestați sobrietate spirituală, unitate în rugăciune și să vă acordați unul altuia ajutor psihologic. Ne încurajează faptul că Domnul ne-a păzit de consecințe și mai grave și trebuie să-I fim recunoscători pentru această milostivire.

Fie ca Domnul să păstreze turma Sa din Uralii de Sud și pe noi să ne păzească de necazuri și dureri, și să întărească în noi credința, iubirea și pietatea”.

† **Teofan, Mitropolit de Celiabinsk**

În dialog cu duhovnicul

Doamne ajută, vă rog să îmi spuneți ceea ce credeți despre următoarea mea problemă: anul acesta au murit tatăl și unchiul meu, anul trecut am avut numai coșmaruri și vise urâte legate de părinții mei,

acum după cele întâmplate îmi visez mereu pe tata și unchiul meu, mai mult pe tata, uneori am vise frumoase cu el, dar de cele mai multe ori coșmaruri urâte care mă neliniștesc. De exemplu am visat odată că era în casă și i-am spus să plece că locul lui nu mai este aici, și a devenit agresiv, am început să mă lupt cu el, și în vis să îmi dau cu mir pe frunte, și a început să mă ironizeze spunând că, da, mă simt mai bine. Și tot felul de coșmaruri urâte, mă trezesc noaptea din somn. Când eram mai mică, visam mai rar o mătușă care s-a sinucis, care îmi spunea lucruri ciudate, că nu se poate duce unde trebuie, că nimeni nu face ceea ce trebuie să se ducă unde trebuie, nu știu ce înseamnă. Nu mai suport aceste vise. Pot fi niște frământări sufletești, cum să scap de coșmarurile astea? Oare ar trebui să le ignor complet? Vă mulțumesc .

Răspuns: Da, cel mai corect este să le ignorați, săvârșind zi de zi rugăciuni pentru odihna sufletelor rudelor dvs. trecute la cele veșnice! Ce ține de vise, demonii se folosesc de vise pentru a tulbura și vătăma sufletele omenești; chiar și monahii neîncercați, luând aminte la vise, își aduc vătămare și din aceasta pricină trebuie neapărat să arătăm aici ce însemnătate au visele în ceea ce privește omul a cărui fire nu este încă înnoită prin Duhul Sfânt. În vremea somnului omenesc, starea celui ce doarme este astfel rânduită de Dumnezeu, ca orice om se află într-o deplină odihnă. Aceasta odihnă este atât de deplină, încât omul, pe durata ei, pierde conștiința existenței proprii și intră într-o stare de uitare de sine. Pe timpul somnului, orice activitate care se face cu efort, în mod deliberat, sub imperiul rațiunii și al voinței, conținește: rămâne doar acea activitate care este indispensabilă existenței și nu poate fi despărțită de aceasta. În corp, sângele își continuă mișcarea, stomacul mistuie hrana, plămâni respiră, pielea asudă; în suflete continuă să se

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

nască gânduri, închipuiri și simțiri, însă nu dependent de rațiune și liberul-arbitru, ci prin lucrarea inconștientă a firii. Din asemenea închipuiri, însoțite de o gândire și simțiri caracteristice, se alcătuiește visul. El este adesea straniu, dat fiind ca nu aparține sistemului de închipuiri și cugetări voluntare și deliberate, ci apare spontan și de sine stătător, potrivit legii și necesității firii. Uneori visul poartă amprenta incoerentă a cugetărilor și închipuirilor voluntare, iar uneori constituie o urmare a dispoziției sufletești. În acest fel, visul în sine însuși, nu poate și nu trebuie să aibă nici o însemnătate. Așadar, este ridicolă și cu totul ilogica dorința unora de a vedea în himerele viselor pe care le au, prevestiri asupra viitorului propriu sau asupra viitorului altora sau vreun oarecare alt talc. Cum poate exista un lucru care nu are nici o pricina ca să existe?

Demonii, care au cale liberă spre sufletele noastre în vremea cât suntem treji, au cale liberă spre ele și atunci când dormim. Și în vremea somnului, ei ne ispătesc cu păcatul, amestecând cu închipuirea noastră și închipuirea făurita de ei. De asemenea, văzându-ne că luăm aminte la vise, se silesc să ne facă visele cât mai interesante, iar în noi să stârnească o mai mare atenție față de aceste năluciri, să ne facă, încetul cu încetul, să ne încredem în ele. Această încredere este întotdeauna împreună cu părerea de sine, iar părerea de sine, falsifică modul în care ne vedem cu mintea pe noi înșine, iar drept urmare, întreaga noastră activitate se lipsește de dreapta socoteală - exact ce le trebuie demonilor. Celor ce au sporit în părerea de sine, demonii încep să li se arate în chip de îngeri de lumină, în chip de mucenici și precuvioși, chiar și în chipul Maicii lui Dumnezeu și al lui Hristos Însuși, fericesc petrecerea lor, le făgăduiesc cununile cerești, ridicându-i prin aceasta la înălțimea părerii de sine și a

trufiei. Această înălțime este, totodată, și prăpastia pierzării. Trebuie să știm și iarăși să știm că în starea noastră, neînnoită încă prin har, nu suntem în stare să vedem alte vise în afară de cele alcătuite de aiurarea sufletului și de bârfirea demonilor. Așa cum, în stare de veghe, din firea căzută, răsar în noi, sau sunt aduse de demoni în chip statornic și neîncetat, cugete și închipuiri, și în vremea somnului vedem vise doar prin lucrarea firii căzute și prin lucrarea demonilor. Așa cum mângâierea noastră în vreme de trezie stă în străpungerea inimii, care se naște din conștiința păcatelor noastre, din aducerea-aminte de moarte și de judecata lui tot așa și în somn, foarte rar, la mare nevoie, îngerii lui Dumnezeu ne înfățișează fie sfârșitul nostru, fie muncile din iad, fie înfricoșata judecata care începe odată cu apropierea morții și continuă după moarte. Aceste vise ne aduc frica de Dumnezeu, străpungerea inimii, plânsul pentru noi înșine. Asemenea vise se dau, însă, foarte rar unui nevoitor, sau chiar și unui păcătos vădit și înrăit, prin osebita și neștiuta iconomie a lui Dumnezeu; sunt date rar nu din zgârcenia Dumnezeiescului har, față de noi - nu ! Ci din acea pricină, ca tot ce se întâmplă cu noi în afara rânduielii obișnuite ne duce la părere de sine și clatină în noi smerenia, care este neapărat trebuincioasă pentru mântuirea noastră.

Parastasul - Pomenirea morților

Potrivit învățaturii și credinței creștine, viața omului nu se sfârșește o dată cu moartea trupului, iar sufletul își continuă existența și dincolo de hotarele vieții pământești. Din acest motiv, nu dăm uitării pe

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

cei adormiți nici după înmormântarea lor, ci îi pomenim pururi, ne rugăm și mijlocim pentru odihna și pentru iertarea păcatelor lor. Cât timp suntem în viață putem să facem toate pentru sufletele noastre: să priveghem, să postim, să ne rugăm continuu etc. Imediat ce murim, însă, nu mai putem face nimic pentru acestea. Însă dacă cineva vorbește lui Dumnezeu despre cei răposați, îl va auzi Dumnezeu, îi va asculta rugăciunea.

Ce putem face pentru ei? Rugăciune și milostenie!

Slujba care se face pentru cei răposați se numește parastas (din grecește parastasis = a sta în rând cu cineva, a sta alături de cineva, a mijloci pentru cineva) și înseamnă rugăciune de mijlocire la Dumnezeu pentru sufletele celor care nu mai sunt printre noi. La aceste zile de pomenire individuală a celor răposați, Biserica a stabilit zilele de pomenire generală a morților, și anume: sâmbăta dinaintea duminicii lăsăturii de sec de carne sau a Înfricoșatei judecății, numită și Moșii de iarnă, sâmbăta dinaintea Pogorării Duhului Sfânt sau Moșii de vară, la care tradiția a adăugat și Moșii de toamnă (între 26 octombrie și 8 noiembrie), sâmbetele Postului Mare, Paștele blajinilor (luni după Duminica Tomei) și Joia Înălțării, în special pentru eroi, ca și ziua hramului bisericii. Toate aceste zile de pomenire, individuală sau colectivă, sunt momente de vie și profundă comuniune cu cei răposați. Ele trebuie respectate și cultivate, căci prin aceasta întreținem vii cultul morților și pomenirea lor. În același timp, pomenirea morților este un moment de reflecție și pentru fiecare dintre noi. Fără îndoială, moartea este cel mai sigur și totodată cutremurător eveniment din viața noastră. Firește, ar trebui să o avem în vedere și să ne facem probleme. Nimeni nu a semnat un contract cu viața pământească pentru prelungirea acesteia. Prin gândul la moarte, gravat adânc în sufletul nostru, vom fi mai îndreptați și mai realiști. Putem deveni alți oameni. Mai buni!

Ce materii pregătim pentru parastas?

Întotdeauna slujba de pomenire a morților este precedată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie care se săvârșește în sfânta biserică. Pentru slujba parastasului orice creștin aduce o colivă, colac sau prescură, vin,

lumânări, tămâie și cărbuni. Coliva, făcută din grâu fiert, îndulcită cu miere sau cu zahăr, închipuie însuși trupul celui/celor răposați, dar are și o semnificație duhovnicească deosebită, fiind un simbol al învierii trupului, pentru că după cum bobul de grâu, ca să încolțească și să aducă roadă, trebuie să fie îngropat mai întâi în pământ și să putrezească, tot așa trupul omenesc mai întâi se îngroapă și putrezește, pentru ca să învieze într-o nestrăciune. Dulciurile care intră în compoziția colivei reprezintă dulceața vieții celei veșnice pe care ne dorim și pentru care ne rugăm să o dobândească cei adormiți. Pe colivă se așază Sfânta Cruce și se ornează în chip frumos (de obicei cu bomboanele colorate, care închipuie frumusețea faptelor bune pe care răposatul/răposata le-a lăsat ca mărturie în lumea aceasta). Colacul sau prescurile sunt de obicei frumos împletite și poartă pe ele simboluri liturgice (sfânta cruce). Pe acestea (colivă, colaci) se așază o lumânare aprinsă. Lumânarea este semnul și chipul trecerii noastre prin viață. Așa cum arde și se consumă lumânarea, așa arde și se consumă viața noastră. Lumânarea este și un frumos simbol al omului bun: lumânarea, pentru a oferi lumină trebuie ca, încet-încet, să se consume. La fel și creștinii (cărora Iisus le-a spus "Voi sunteți lumina lumii!"), pentru a fi lumină pentru cei din jur, pentru a fi coerenți și a-și trăi corect credința, trebuie să se jertfească, să ofere ceva din ei, să se consume în fiecare zi câte puțin. Lumânarea se mai aseamănă nouă oamenilor și prin fragilitatea sa: se rupe atât de ușor, se sfărâmă, și totuși oferă ceea ce nu poate oferi nici piatra, nici apa, nici pământul: flacără, pentru a fi lumină și căldură lumii. Vinul, care se toarnă cruciș pe colivă (trupul celui răposat), semnifică aromatele cu care a fost uns trupul Domnului.

De asemenea, se obișnuiește să se ofere un prosop (de la gr. prósopon = persoană). El se oferă pentru a ne aduce aminte de persoana în numele căreia s-a dat pentru a o pomeni.

GÂNDUL ZILEI

Dacă aproapele nu e vrednic de iubirea ta, după părerea pe care o ai, atunci e vrednic de iubirea lui Dumnezeu, al cărui rob este și el și al cărui chip îl poartă; e vrednic de Hristos, care și-a vărsat sângele Său pentru el. (Sf. Tihon de Zadonsk)

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii**

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit

CAMPANIA DE STRĂNGERE DE FONDURI

“CTĂTORIM ÎMPREUNĂ BISERICĂ PENTRU PAROHIE”

- prin donație direct la Parohie, solicitând chitanță.
- prin virament bancar în contul deschis la Banca Prossima, IBAN: IT56M0335901600100000017870 specificând “Ctitorim împreună Biserica pentru Parohie”.
- cu filă de cec, specificând la beneficiar “Parrocchia Ortodossa Romana Pescara” înmănat preotului paroh și solicitând chitanță.

LOCUL ȘI PROGRAMUL SLUJBELOR ÎN PAROHIA NOASTRĂ

Locul unde Parohia Ortodoxă Română Pescara “Sfântul și Dreptul Simeon și Sfânta Prorociță Ana” oficiază Sfintele slujbe este în cadrul Bisericii catolice „Gesù Maestro” (la parterul unui bloc). situată în zona Portului Turistic Pescara, Piazza Luigi Rizzo Nr.15.

SE POATE AJUNGE LA BISERICĂ :

- cu mașina pe SS 16 direcție Portul Turistic
- cu autobuzul numărul 10 și coborând în zona Portului Turistic

PROGRAMUL:

- Miercuri de la ora 16.00 –Vecernie, Acatistul zilei și Sfânta Spovedanie.

- Sâmbătă: pomenirea celor adormiți la 9.00 și Spovedanie;

- de la ora 18.30- Vecernia zilei și Spovedanie.

- Duminică și în zilele de sărbătoare cu cruce roșie de la ora 9.00- Utrenie și Sfânta Liturghie și Vecernia la Torre de Passeri la Biserica Madonna dell'Arco I și a III-a Duminică din lună de la 17.00.

Programul parohial „Ora de religie” cu copiii, se desfășoară în fiecare Sâmbătă începând cu ora 16.00, în via Giovanni Chiarini 19/A, Montesilvano.

Pr. Alin Iarca - Tel. 329 46 90 311

CONTACT:

E-mail: pr.aliniarca@yahoo.it

Web: www.parohia-pescara.it

ANUNȚ IMPORTANT

* Plecând de la cuvintele Mântuitorului:”... flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; Străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat..” Mt. 25, 41-43, anunțăm că sunt disponibile în parohia noastră sectoarele filantropice (Sectorul spitale, Sectorul închisori, Sectorul pentru pribegi) și invităm pe toți cei cu dragoste frățească să facă voluntariat.

* Începând cu luna Ianuarie 2013, Parohia noastră cu ajutorul băncii alimentare Abruzzo, va distribui în fiecare lună alimente tuturor familiilor aflate în dificultate financiară. Pentru o bună organizare rugăm ca toți cei ce cunosc familii cu dificultăți financiare sau cei ce vor să se înscrie la acest ajutor lunar, să se adreseze Preotului.

**BISERICA ESTE LOCUL UNDE SUNT SALVAȚI CEI
CONDĂMNĂȚI LA MOARTE.**

**DE CE? PENTRU CĂ PLATA PĂCĂTILOR ESTE
MOARȚEA (ROMANI VI, 23) - SFÂNTULS EFREM
SIRUS**

SLĂVĂ LI DUMNEZEV PENTRU TOATE!

Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 2 N° 7 24.02.2013 - La Duminica a XXXIII- a după Rusalii

N° 7 s-a tipărit în 30 exemplare și se distribuie gratuit